

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 172.

Tiende Session.

45de Møde.

Torsdagen den 2den Decbr. Kl. 1.

(Forsat.)

Rjør (fortsat): Som jeg før har sagt, jeg har ikke nogen stor Erfaring i denne Henseende, men jeg troer dog at have saa megen Kjendskab dertil, at jeg troer, at den er til stor Nytte. Naar man nu ved Lovgivningen prøver paa at afhjælpe de Mangler, som alle rede ere tilstede, maa man under alle Omstændigheder gjøre det muligt for den Paagjældende, at han nogenlunde kan udføre et Drainingsanlæg, som kan være ham til nogen væsentlig Nytte. Det er, som sagt, dette, der har overvundet mig til at tiltræde Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 3 til § 12. Jeg skal dernæst, da jeg nu har Ordet, tillade mig at udtale min Mening om det Endringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen). Det forekommer mig at være af en ganske særegen Natur, og jeg kan paa ingen Maade tiltræde det. Den ærede Rigsdagsmand støtter sine Grunde derfor paa, at man kan tilkalde Landvæsenskommissionen og ved dens Stjøn faae bedømt, om Kørledningen kan tage mere Vand, end det oprindeligt er bestemt; men jeg vil simpelt hen spørge: Er det muligt for nogen Synsmandscommission at bedømme, om denne Kørledning kan tage mere Vand end det oprindeligt er bestemt? Det er ikke klart, til hvilke Tider af Aaret den skal bedømme den, det maatte under alle Omstændigheder være paa de Tider, hvor den største Vandmasse er i Jorden, og jeg gaaer ud fra den Forudsætning,

at jeg ikke troer, at nogen Mand ved et saadant Anlæg lægger større Rør, end det er absolut nødvendigt for at lede Vandet bort fra hans egen Grund; skeer det ved en Overenskomst, saa er det en anden Sag, saa kan der naturligvis ikke være Noget at indvende derimod, men at det skulde være ham tilladt at føre sin Kørledning i en senere Tid til et saadant Hovedvandlednings-Ufløb, det kan jeg ikke gaae ind paa, da den Sidste ved sine Forbindelsesrør maaskee totalt vilde spolere den Førstes Ledning og ganske stoppe Anlægget for den, til hvis Fordeel det var gjort.

Reergaard: Idet jeg gaaer ud fra, at Drainingen navnlig i landoeconomisk Henseende er gavnlig, men tillige kostbar, og jeg tillige gaaer ud fra, at nærværende Lov maa have til Hensigt at fremme Drainingen paa den mindst befoftelige Maade, saa troer jeg, at man absolut maa fastholde det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet til § 12 under Nr. 2, og at man derimod maa komme til det Resultat, at man aldeles ikke kan indlade sig paa det Endringsforslag, der er stillet af min ærede Ven, Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen). Jeg forudsætter nemlig, at En s. Ex. vil anlægge en Drainering; han henvender sig til sin Nabo og siger til ham: Vil Du tage Deel i Omkostningerne med mig, saa vil vi draine dette Stykke Jord? Naar nu Naboen veed, at han senere kan faae Lov til at lægge sine Drainingsrør til den Førstes, vil han naturligvis ikke gaae ind paa det første Anlæg, men derimod svare: Jeg vil betænke mig, jeg vil først see, hvorledes det Anlæg bliver. Han vil naturligvis ogsaa see paa, om det muligvis ikke kan blive